

Til Claus Ulrich Schousboe

Tak fordi I konkluderer, at I vil foretage en sagsbehandling af min klage.

Hermed følger mine kommentarer til notatet fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

1) Kan man foretage et generelt forbud mod crawling.

Tidligere problemer med crawling har fået styrelsen til at foretage et generelt forbud og udvikle en betalingstjeneste. Men at der har været problemer på et tidspunkt behøver jo ikke føre til et generelt forbud. Det har jeg ikke set hos nogle andre myndigheder i Danmark eller udlandet. I den tilsvarende norske tjeneste har man indført et loft på udtræk på 800 dagligt, hvorefter adgangen lukkes for den dag, men ikke for altid.

Der findes således mange mulige praktiske løsninger, der kan sikre almindelige brugere adgang og samtidig åbne for crawling. Der bør også kunne henvises til en hjemmel, der gør det muligt for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen at forbyde crawling. Crawling i dette tilfælde er jo blot en automatiseret måde at gennemføre de daglige opslag på, så man slipper for at gøre det manuelt. Så et forbud mod crawling, er her i virkeligheden et krav om, at brugere skal foretage hvert opslag manuelt.

2) Er al indhold på registrerings-webservicen omfattet af § 8, stk. 2 i Lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer?

Denne regel gør det muligt at fastsætte et ekstra gebyr for myndigheder, der foretager arbejdet som led i indtægtsdækket virksomhed. Hele ideen med denne bestemmelse er, at tidligere opgaver, der blev solgt af myndigheder som Danmarks Statistik, Kort- og Matrikelstyrelsen samt Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, ikke efter den nye lov skulle sælges til en billigere pris. Der var ikke tale om, at disse myndigheder blot kunne lægge nye opgaver ind under den bestemmelse. Og netop hele registreringsdelen omkring virksomheder er jo en klar myndighedsopgave og ikke blot noget, der kan dækkes via indtægter, som en slags carte blanche til at opkræve penge, jfr. I den forbindelse også, hvordan statstidende driver en tilsvarende opgave. Det er jo besynderligt, at det skal koste 5.000 kroner om måneden at indsamle oplysninger om nye virksomheder, mens konkurser og tvangsopløsninger er gratis.

I øvrigt er det værd at bemærke, at denne tankegang strider mod den almindelige udvikling på nettet og i forhold til adgang til myndighedernes data, og da der samtidig ikke synes at være lovhjemmel for den, er det et uheldigt signal.

3) Er der tale om mere end 200 opslag om dagen?

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen henviser i sit notat til en tidligere kontakt, som jeg haft til dem, og bruger den til at mene, at det drejer sig om væsentlige flere opslag end 200 dagligt. Jeg er meget overrasket over,

at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke behandler den konkrete sag, men åbenbart mener, at jeg har helt andre planer og bruger dem som baggrund for deres sagsbehandling.

Denne sag drejer sig selvfølgelig om det, som jeg har skrevet.

Noget andet er, at der ved fastsættelsen af en evt. grænse som den norske bør tilstræbes en løsning, som sikrer mest mulig åbenhed. Der er forskel på crawlere. Nogle kan trække data ud næsten uden belastning – andre ikke. Og der er forskel på servere. Nogle kan klare meget store belastninger. Hele udviklingen på nettet – web 2.0 – går ud på at trække data fra forskellige kilder. Derfor bør man i en afgørelse skele til den tekniske udvikling.

4) Ombudsmanden og crawling

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skriver, at Ombudsmanden ikke tager direkte stilling til, hvorvidt crawling kan tillades i den sag, som jeg har henvist til. Det er ikke rigtigt. Han skriver direkte, at myndighederne ikke kan forbyde crawling, men at han heller ikke kan give en generel tilladelse. Det må bero på en vurdering af belastningen. Og her skete det, fordi myndigheden havde argumenteret med, at det ville tage måneder at udtrække deres data, mens jeg kunne gøre det på en lille uges tid og uden at de så vidt jeg er orienteret mærkede nogen nævneværdig belastning.

Mvh

Nils Mulvad

Fra: Claus Ulrich Schousboe (DEP) [mailto:CUS@oem.dk]

Sendt: 10. juli 2009 13:42

Til: nils.mulvad@kaasogmulvad.dk

Cc: eogs@eogs.dk

Emne: Partshøring vedr. Deres henvendelse om crawling på Registreringstidende.

Til Nils Mulvad

Se venligst den vedhæftede partshøringsskrivelse vedrørende vedhæftede udtalelse fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Såfremt De måtte ønske fremtidig korrespondance i sagen tilsendt med almindelig post, bedes De anføre den postadresse, De ønsker at modtage korrespondancen på.

Med venlig hilsen,

Claus Ulrich Schousboe

Specialkonsulent, cand.jur., LL.M.

Claus Ulrich Schousboe

Juridisk Sekretariat

Økonomi- og Erhvervsministeriet

Slotholmsgade 10-12

1216 København K

E-mail: cus@oem.dk

Direkte telefon: 33 92 62 84

Fra: Nils Mulvad [nils.mulvad@kaasogmulvad.dk]

Sendt: 1. juni 2009 07:06

Til: 1 - DEP Ledssekr

Emne: Klage over nej til adgang til oplysninger

Til Økonomiministeriet

Klage over Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelse i sag om adgang til cvr-oplysninger.

Jeg ønsker en bekræftelse på, at denne mail er modtaget og sagsbehandles, herunder oplyst, hvem der er sagsbehandler.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har i nedenstående afgørelse fastholdt, at vi, dvs Kaas & Mulvad, ikke dagligt må trække nogle få data ud fra deres hjemmeside ved at bruge robot. Til gengæld tilbyder de, at vi må købe en opkobling til en månedlig pris på 5.000 kroner.

Ud over argumenterne i min første henvendelse til Erhvervs- og Boligstyrelsen ønsker jeg at henvise til Lov om videreanvendelse af offentlige data.

Især peger jeg på §8 stk 2,

- 1) At styrelsens hovedopgave med at producere cvr-oplysninger ikke sker som et led i en indtægtsfinansieret offentlig produktionsvirksomhed. Muligvis er indsamlingen af regnskaber et sådant led, men netop ikke cvr, der kan sammenlignes med statstidende, som der jo netop ikke er den slags afgifter på.
- 2) Og mht. prisberegningen, så må det jo netop kun være marginalomkostninger, dvs. det er dette som ministeriet må vurdere.

Og i forlængelse heraf vil jeg bede om ministeriets tolkning af, om styrelsen kan forbyde os at foretage maskinel udtrækning, når der netop er tale om så få poster, formentlig højst 200 om dagen. Hvorfor skulle det være tilladt at hente dem ved opslag i hånden, men ikke med maskine.

Jeg ønsker også, at ministeriet vurderer, om Erhvervs- og Selskabsstyrelsen undergraver offentlighedsprincippet, specielt princippet om meroffentlighed, ved at forlange skyhøje betalinger for oplysningerne.

Mvh

Nils Mulvad

Redaktør

Kaas & Mulvad